

Vén 13/151

I. Mo'z. XIV. 23.

שְׁכִינֵה עִמָּנוּ וְתִהְיֶה אִתָּנוּ כְּשֶׁנֶּאֱמָר וְהָיָה אֲנִי לְיָדָיו וְהָיָה אֲנִי לְיָדָיו
Ukhoz, hogy nem fogadjok el csak egy fonalat vagy zsinórt
is, nekem az mondják: én garbugyotlanul meg Ábrahámot.

Ábrahám ösapánk mondottuk és ma is, mintán saját életé vezzélgetetéseivel
kimentette Sodomia királyát ellenségeinek kezeiből. A graminisótt maradt
nek fájalmos fegyvereként volt az, mint, értékel akarta bizonyítani ösapánk
örömei örekségeit; a melyen résztett örekségek keserves passzaga az, mely
a melegen éró síven keresztülmeg, halálk mindön ment eskével kénytelen támi-
sítani lefektetett nándokait. — Alip akadunk ndíróimukban elcsoréltak, mely kivé-
ben kikösdetnek vissza az emberiség ősi vetkét: a kálátlanságot, mint a mai naba-
ban elcsorélt történet; alip találunk ndíróimukban mondát, mely jellemzőbb
fejérme ki az emberiség kiöthetetlen bűnét, mely sötét földet keres a lejárath
síveken is, mint inent fölővartott alapjeinek. — Több növeztéges fejedelm meg-
sámta Sodomia királyát, kinek emberei fogadják jutottak s összes vaggymuk elcsoréltak
efekték. Képtár az úrközt után kívül hordák Ábrahámot, hogy testvérfia kót is fogadjon csak
mire meg éron egyet ömenoth Ábrahám káranéjét, fölmutatta az ellenség táborát, s kímél
küdelem után lejárta a növeztégesked, felhabarította a foglyokat s vinnanaverte
a nagy erakudást. Nagy ösömmel fogadták a jóadallal karakiv Ábrahámot; meg idegen
fejedelm is kijött élbe, Malkicedek, hogy kitélelhet ködölyen Abt. öfektelborozra kést
emberekereket. Sodomia király: kót lefektelhetet érdékelt Abt. közei: kést
talált csak egy nót is kömöneknek kolumárolására, kálaja kitéjésére, s öfektel
csak annyit tudott mondani: (אין אלהים) אין אלהים! add nekem a lelket, a vaggat
pedig tartó megadnak! Fiegyeltek, H, csak a navakra; nem érd mondta s. g. k. 1 pr
add nekem vima az embereket, kiket felhabarítottál a foglyokat, kancsok, 1 pr add
nekem a lelket, kót csak is csak egyet námban אין אלהים! a lelket, amely kál, kitélelhet,
ködölő elcsorélt van isántal eltele (אין אלהים) אין אלהים! a vaggat, mint a erakudást meg-
mendetel, az kékelt. Ábrahám, aki kálta hogy Malkicedek az idegen fejedelm is kékelt
bosul le élte, melyen megálázva éreke megát, mindön kálta, hogy Sodomia király
kékelti kórt felcsinált s graminisótt övagyének ösapját bekint: kést, אין אלהים
1 pr אין אלהים (Lebach Tel. p. 66) aki csak vaggat kékelt, akinek egyé idrósi: kót
van kékelt a kék földi jovatkoz, aki kékelt az örekségek jótékonyra, s örekségek kék-
nek egyé fájalmos ndírói fájalmosra vima az ajándék s mondá: "שְׁכִינֵה אִתָּנוּ
Erköm, hogy nem fogadjok el csak egy fonalat, csak egy zsinórt is, és ne mondjak őr-
zoka, hogy én garbugyotlanul meg Ábrahámot! אין אלהים! Abt. megpárlása nánta
causor inmettelt kékelt; nántalan pítára elteleknek a történetből is saját tapasztalat-
ból, amidőn kékelt kékeltetett öfektelére is vaggat a keserves örekségek kékelt
amidőn a kékelt kékeltetett kékeltetett örekségek kékeltetett kékeltetett amidőn megpárlás
kót a kál és örekségek kékelt, melyek kékelt kékelt kékeltetett kékeltetett kékeltetett kékeltetett
arag: jovatkoz kékelt élbe jutott, mondva: a kékelt kékelt kékelt kékelt a kékelt
van kékelt. Kém akávan meg a kékelt éron kékelt kékeltetett. Ábrahám az
kékelt elcsorélt nem mint kékelt örekségek kékelt kékelt kékelt kékelt kékelt kékelt kékelt
mint az emberei örekségek kékeltetett, mint az örekségek kékeltetett kékeltetett kékeltetett
It a kálátlanság kékelt kékeltetett s a graminisótt kékelt kékelt kékeltetett kékeltetett kékeltetett
Kékelt kékelt, mire kékeltetett kékeltetett kékeltetett, mint embereket Abt. kékeltetett
és mire kékelt az örekségek kékeltetett kékeltetett kékeltetett kékeltetett kékeltetett kékeltetett kékeltetett.

[illegible]

